Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS SPRENDIMAS

2011 m. gruodžio 12 d.

dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie 1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 2002 m. protokolo, kiek tai susiję su jo 10 ir 11 straipsniais

(2012/23/ES)

(OL L 8, 2012 1 12, p. 13)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2013	L 158	1	2013 6 10

▼B

TARYBOS SPRENDIMAS

2011 m. gruodžio 12 d.

dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie 1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 2002 m. protokolo, kiek tai susiję su jo 10 ir 11 straipsniais

(2012/23/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 1 dalį ir 81 straipsnio 2 dalies a bei c punktus kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu ir 218 straipsnio 8 dalies pirma pastraipa,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

(1) 1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 2002 m. protokolu (toliau – Atėnų protokolas) žymiai patobulinama vežėjų atsakomybės ir kompensavimo jūra vežamiems keleiviams tvarka.

(2) Atėnų protokolu iš dalies keičiama 1974 m. Atėnų konvencija dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra, o jo 15 straipsnyje nustatoma, kad Atėnų protokolo Susitariančiosios Šalys abu dokumentus supranta ir aiškina kaip vieną dokumentą.

(3) Atėnų protokolo 10 ir 11 straipsniais daroma įtaka 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentui (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ([1]). Todėl Sąjunga turi išimtinę kompetenciją Atėnų protokolo 10 ir 11 straipsnių atžvilgiu.

(4) Sąjungai prisijungus prie Atėnų protokolo, jo 10 straipsnyje nustatytos taisyklės dėl jurisdikcijos turėtų įgyti viršenybę prieš atitinkamas Sąjungos taisykles.

(5) Tačiau Atėnų protokolo 11 straipsnyje išdėstytos taisyklės dėl teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo neturėtų būti viršesnės nei už atitinkamas Sąjungos taisykles, kurios Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimu dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ([2]) pradėtos taikyti ir Danijoje, nei už 1988 m. rugsėjo 16 d. Lugano konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo ([3]) taisykles, nei už 2007 m. spalio 30 d. Lugano konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų

([1]) OL L 12, 2001 1 16, p. 1.
([2]) OL L 299, 2005 11 16, p. 62.
([3]) OL L 319, 1988 11 25, p. 9.

▼B

civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ([1]) taisykles, kadangi šių taisyklių taikymo tikslas – užtikrinti, kad teismo sprendimai būtų pripažįstami ir vykdomi bent tokiu pat mastu, kaip pagal Atėnų protokolo taisykles.

(6) Atėnų protokolą gali ratifikuoti, priimti, patvirtinti ar prie jo prisijungti valstybės ir regioninės ekonominės integracijos organizacijos, sudarytos suverenių valstybių, kurios toms organizacijoms perdavė kompetenciją tam tikrais Atėnų protokolu reglamentuojamais klausimais.

(7) Pagal Atėnų protokolo 17 straipsnio 2 dalies b punktą ir 19 straipsnį regioninės ekonominės integracijos organizacijos gali sudaryti Atėnų protokolą.

(8) Jungtinei Karalystei ir Airijai, kurioms taikomas prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtas protokolas (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, Atėnų protokolo 10 ir 11 straipsniai bus taikomi kaip Europos Sąjungai priklausančioms valstybėms.

(9) Pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo (Nr. 22) dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius, Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas, kiek tai susiję su Atėnų protokolo 10 ir 11 straipsniais. Jai šie straipsniai bus taikomi tik kaip atskirai Susitariančiajai Šaliai.

(10) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 392/2009 dėl keleivių vežėjų jūra atsakomybės avarijų atveju ([2]) dauguma Atėnų protokolo taisyklių įtraukta į Sąjungos teisę. Todėl Sąjunga pasinaudojo kompetencija dėl tuo reglamentu reglamentuojamų klausimų. Kartu su šiuo sprendimu turi būti priimamas atskiras su tomis nuostatomis susijęs sprendimas.

(11) Valstybės narės, ketinančios ratifikuoti Atėnų protokolą ar prie jo prisijungti, turėtų, jei įmanoma, daryti tai vienu metu. Todėl valstybės narės turėtų keistis informacija apie jų ratifikavimo ar prisijungimo procedūrų eigą, kad pasirengtų kiek įmanoma vienu metu deponuoti savo ratifikavimo ar prisijungimo dokumentus. Ratifikuodamos Atėnų protokolą ar prie jo prisijungdamos valstybės narės turėtų pareikšti TJO gairėse numatytą išlygą,

([1]) OL L 339, 2007 12 21, p. 3.
([2]) OL L 131, 2009 5 28, p. 24.

▼B

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos Sąjungos vardu patvirtinamas Europos Sąjungos prisijungimas prie 1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 2002 m. protokolo (toliau – Atėnų protokolas), kiek tai susiję su jo 10 ir 11 straipsniais.

Šių straipsnių tekstas pateikiamas priede.

2 straipsnis

1. Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį arba asmenis, įgaliotą (-us) deponuoti Sąjungos prisijungimo prie Atėnų protokolo, kiek tai susiję su jo 10 ir 11 straipsniais, dokumentą, remiantis to protokolo 17 straipsnio 2 dalies c punktu, 17 straipsnio 3 dalimi ir 19 straipsniu.

2. Prisijungimo dokumento deponavimo metu Sąjunga pateikia tokį pareiškimą dėl kompetencijos:

„Kompetenciją dėl 1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 2002 m. Atėnų protokolo 10 ir 11 straipsniais reglamentuojamų klausimų, kuriems taikytinas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnis, Europos Sąjungos valstybės narės, išskyrus Danijos Karalystę, kaip nustatyta prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo (Nr. 22) dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsniuose, perdavė Sąjungai. Sąjunga pasinaudojo šia kompetencija priimdama 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo.“.

3. Prisijungimo dokumento deponavimo metu Sąjunga pateikia tokį pareiškimą dėl 1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra Atėnų konvencijos, su pakeitimais, padarytais Atėnų protokolo 11 straipsniu, 17a straipsnio 3 dalies:

▼M1

„1. Teismo sprendimai 1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 2002 m. Atėnų protokolu reglamentuojamais klausimais, priimti Belgijos Karalystės, Bulgarijos Respublikos, Čekijos Respublikos, Vokietijos Federacinės Respublikos, Estijos Respublikos, Airijos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Kroatijos Respublikos, Italijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Vengrijos, Maltos, Nyderlandų Karalystės, Austrijos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Rumunijos, Slovėnijos Respublikos, Slovakijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Švedijos Karalystės arba Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės teismo, Europos Sąjungos valstybėje narėje pripažįstami ir vykdomi pagal atitinkamas Europos Sąjungos taisykles tuo klausimu.

▼B

2. Teismo sprendimai Atėnų protokolu reglamentuojamais klausimais, priimti Danijos Karalystės teismo, Europos Sąjungos valstybėje narėje pripažįstami ir vykdomi vadovaujantis Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimu dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo.

3. Teismo sprendimai Atėnų protokolu reglamentuojamais klausimais, priimti teismo trečiojoje valstybėje,

a) kuriai taikoma 2007 m. spalio 30 d. Lugano konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, Europos Sąjungos valstybėse narėse pripažįstami ir vykdomi pagal tą konvenciją;

b) kuriai taikoma 1988 m. rugsėjo 16 d. Lugano konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo, Europos Sąjungos valstybėse narėse pripažįstami ir vykdomi pagal tą konvenciją.“.

4. Pagal šio straipsnio 1 dalį paskirtas (-i) asmuo (-enys), deponuodamas (-i) Sąjungos prisijungimo prie Atėnų protokolo, kiek tai susiję su jo 10 ir 11 straipsniais, dokumentą, pareiškia TJO gairėse numatytą išlygą.

3 straipsnis

Sąjunga deponuoja prisijungimo prie Atėnų protokolo, kiek tai susiję su jo 10 ir 11 straipsniais, dokumentą ne vėliau kaip 2011 m. gruodžio 31 d.

4 straipsnis

Valstybės narės imasi reikiamų veiksmų Atėnų protokolo ratifikavimo ar prisijungimo prie jo dokumentams deponuoti per pagrįstą laikotarpį ir, jei įmanoma, ne vėliau kaip 2011 m. gruodžio 31 d.

▼B

PRIEDAS

VERTIMAS

1974 M. ATĖNŲ KONVENCIJOS DĖL KELEIVIŲ IR JŲ BAGAŽO VEŽIMO JŪRA 2002 M. PROTOKOLO 10 IR 11 STRAIPSNIAI

10 straipsnis

Konvencijos 17 straipsnis pakeičiamas šiuo tekstu:

„17 straipsnis

Kompetentinga jurisdikcija

1. Ieškinys pagal šios Konvencijos 3 ir 4 straipsnius ieškovo pasirinkimu pateikiamas vienam iš toliau išvardytų teismų, jei tas teismas yra vienoje iš šios Konvencijos Susitariančiųjų šalių, vadovaujantis kiekvienos iš Susitariančiųjų Šalių nacionaline teise, reglamentuojančia tinkamą teismo vietą tose valstybėse, kuriose yra keli galimi teismai:

a) atsakovo nuolatinės gyvenamosios vietos arba pagrindinės verslo vietos valstybės teismui, arba

b) vežimo sutartyje nustatytam išvykimo valstybės arba atvykimo valstybės teismui, arba

c) ieškovo gyvenamosios vietos arba nuolatinės gyvenamosios vietos valstybės teismui, jei atsakovo verslo vieta yra toje valstybėje ir jei jam taikoma tos valstybės jurisdikcija, arba

d) tos valstybės, kurioje buvo sudaryta vežimo sutartis, teismui, jei atsakovo verslo vieta yra toje valstybėje ir jei jam taikoma tos valstybės jurisdikcija.

2. Ieškiniai pagal šios Konvencijos 4a straipsnį ieškovo pasirinkimu pateikiami vienam iš teismų, kuriuose gali būti pareikšti ieškiniai vežėjui ar vykdomajam vežėjui pagal 1 dalį.

3. Įvykus įvykiui, kurio metu buvo padaryta žala, šalys gali susitarti, kad reikalavimas atlyginti žalą bus paduotas vienai iš jurisdikcijų ar teismų.“.

11 straipsnis

Konvencija papildoma šiuo 17a straipsniu:

„17a straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Visi pagal 17 straipsnį jurisdikciją turinčio teismo priimti sprendimai, kurie yra vykdytini kilmės valstybėje, kurioje jiems nebetaikoma įprastų formų peržiūra, yra pripažįstami visose Susitariančiosiose Šalyse, išskyrus atvejus, kai:

a) teismo sprendimas buvo gautas apgaulės būdu; arba

b) per pagrįstą laikotarpį atsakovas nebuvo informuotas ir jam nebuvo suteikta tinkama galimybė pasirengti gynybai.

▼B

2. Pagal 1 dalį pripažintas teismo sprendimas yra vykdytinas kiekvienoje Susitariančiojoje Šalyje, kai tik užbaigiami visi toje valstybėje nustatyti formalumai. Šie formalumai nėra pagrindas iš naujo nagrinėti faktines bylos aplinkybes.

3. Šio Protokolo Susitariančioji Šalis teismo sprendimų pripažinimui ir vykdymui gali taikyti kitas taisykles, jei šiomis taisyklėmis užtikrinama, kad teismo sprendimai būtų pripažįstami ir vykdomi bent jau tokiu pačiu mastu, koks nustatytas 1 ir 2 dalyse.“.